

Vieša sprendimų paieška

Greita paieška Detali paieška Pagalba

Pavadinimas: [2016-02-03][nuasmenintas sprendimas byloje][I-3139-644-2014].docx**Bylos nr.:** I-3139-644/2014**Bylos rūšis:** administracinė byla**Teismas:** Kauno apygardos administracinis teismas**Raktiniai žodžiai:****Teisiniai terminai:****Šalys:**

Vardas/Pavardė /Pavadinimas	Kodas	Byloje kaip
Kauno miesto savivaldybės administracija	188764867	atsakovas

Kategorijos:

1. Administracinės bylos, kylančios iš ginčų dėl teisės viešojo ar vidaus administravimo srityje

1.3. Bylos dėl sveikatos ir socialinės apsaugos

1. ADMINISTRACINĖS BYLOS, KYLANČIOS IŠ GINČŲ DĖL TEISĖS VIEŠOJO AR VIDAUS ADMINISTRAVIMO SRITYJE

1.6. Socialinė apsauga

1.6.8. Kiti iš socialinės apsaugos teisinių santykių kylantys klausimai

3. ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENA

3.21. Teismo sprendimas

Administracinė byla Nr. I-3139-644/2014
Teisminio proceso Nr. 3-62-3-00857-2014-1.
Procesinio sprendimo kategorija: 6.8.; 74.
(S)

KAUNO APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS SPRENDIMAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2014 m. gruodžio 29 d.

Kaunas

Kauno apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Grauželio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Algio Markevičiaus ir Jolantos Medvedevienės, sekretoriaujant Sigitai Damidavičienei, dalyvaujant pareiškėjui Ž. R., jo atstovei advokatei E. G., atsakovo Kauno miesto savivaldybės administracijos atstovei J. R.,

viešame teismo posėdyje išnagrinėjusi administracinę bylą pagal pareiškėjo Ž. R. skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

n u s t a t ė:

Ž. R. skundu (b.l. 4-7) kreipėsi į teismą, prašydamas panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. balandžio 23 d. įsakymo Nr. A1-489 „Dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo“ 4.5 punktą ir įpareigoti atsakovą priimti sprendimą dėl socialinės pašalpos 2014 m. vasario – balandžio mėn. ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio – 2014 m. balandžio mėn. skyrimo.

R. R. skunde bei teismo posėdžių metu nurodė, jog 2014 m. balandžio 23 d. Kauno miesto savivaldybės direktorius įsakymu Nr. AI-489 „Dėl socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams skyrimo“ (Toliau – ir skundžiamas įsakymas, Įsakymas), nusprendė neskirti socialinės pašalpos 2014 m. vasario - balandžio mėnesiais ir būsto šildymo kitoku kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio - 2014 m. balandžio mėnesiais. Šis Įsakymas neteisėtas, priimtas nepagrįstai ir turi būti panaikintas. Priimdamas skundžiamą įsakymą atsakovas pažeidė Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 3 str. (Toliau – ir Paramos įstatymas) įtvirtintus piniginės socialinės paramos teikimo principus, nes asmeniui, turinčiam teisę ir teisėtą pagrindą gauti socialinę paramą, ši nebuvo suteikta. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius nustatė pareiškėjo turto bendrą vertės normatyvą, pagal kurį būsto vertė siekė 113 400,00 Lt, žemės sklypo normatyvas yra nustatytas 121 020,00 Lt, kilnojamojo turto normatyvas - 7000,00 Lt, piniginių lėšų normatyvas yra 5250,00 Lt. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014 m. vasario 28 d. išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nustatė, kad pareiškėjo vardu registruoto nekilnojamojo turto vertė yra 244 625,40 Lt (įregistruotų statinių nustatyta vertė yra 100 625,40 Lt, o neįregistruotų statinių - 144000,00 Lt), kilnojamojo turto (transporto priemonių) vertė nustatyta 3356,54 Lt. Tačiau toks vertinimas neatitinka tikrųjų nekilnojamojo turto verčių. Pažymėjo, kad pareiškėjo turtas įvertintas neteisingai, nes jam priklausančio 38 a. žemės sklypas, kurio paskirtis – mažaaukščių gyvenamųjų namų statyba, registruotas ne mieste, o (*duomenys neskkelbtini*). Nustatant minėto sklypo vertę, neteisingai pritaikytas normatyvas, taikant 6 a, kai žemės sklypas yra kitos paskirties (naudojimo būdo - gyvenamosios teritorijos) žemė, kai asmens deklaruojama gyvenamoji vieta yra mieste, nors Paramos įstatymo 15 ir 16 straipsniuose nėra nurodyta, jog, skaičiuojant žemės sklypo vertę, turi būti atsižvelgiama į asmens deklaruotą gyvenamąją vietą. Šiuo atveju, skaičiuojant, kad žemės sklypas yra mieste ir normatyvas yra 6 a, buvo ženkliai padidinta jo vertė, ir dėl to pareiškėjui nebuvo suteikta socialinė parama. Pareiškėjas turi dvi transporto priemones. Transporto priemonę Pontiac Transport, V.Nr. (*duomenys neskkelbtini*) už 300 Lt įgijo 2013-05-25 transporto priemonės pirkimo - pardavimo sutarties pagrindu, 2013-05-22 transporto priemonės pirkimo - pardavimo sutartimi įsigijo transporto priemonę Pontiac Transport, V.Nr. (*duomenys neskkelbtini*) už 500 Lt. Priimdamas sprendimą neteikti socialinės paramos atsakovas rėmėsi VŠĮ „Emprekis“ duomenimis, tačiau nesivadovavo pareiškėjo pateiktomis transporto priemonių pirkimo - pardavimo sutartimis. Šios sutartys įregistruotos VI „Regitra“, jų duomenys nėra nuginčyti, todėl, vertinant pareiškėjui priklausančių transporto priemonių vertę, į juos turėjo būti atsižvelgta. Kauno miesto savivaldybės socialinės paramos skyriaus išvadoje dėl teisės į piniginę kompensaciją kilnojamojo turto vidutinė rinkos vertė buvo įvertinta 3356,54 Lt., ši vertė yra nereali, nes šiuo metu automobilis yra su defektais, jam negalėtų būti atlikta techninė apžiūra. Pagal Kauno nepriklausomų autoekspertų biuro atliktą vertinimą, automobilio Pontiac V.Nr. (*duomenys neskkelbtini*) nustatyta vertė yra 2556,54 L mažesnė nei atsakovo nustatyta vertė. Atėmus ši automobilio vertės skirtumą iš pareiškėjui apskaičiuotos viso deklaruoto turto vertės, jo turimo turto vertė neviršytų jam nustatyto normatyvo, taip pareiškėjas turėtų teisę į socialinę paramą.

Atsakovas Kauno miesto savivaldybės administracija atsiliepime į skundą (b.l. 37-44), taip pat teismo posėdžio metu su skundu nesutiko ir prašė jį atmesti kaip nepagrįstą. Nurodė, kad, pagal Paramos įstatymo 5 straipsnio nuostatas, piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos. Paramos įstatymo 6 7, 8 straipsniuose yra numatyta, kokius kriterijus turi atitikti asmuo, kad galėtų kreiptis dėl socialinės pašalpos ar kompensacijų už būsto šildymo, geriamojo vandens ir karšto vandens išlaidų skyrimo. Vienas iš Paramos įstatymo 6 ir 7 p. nustatytų kriterijų yra tas, kad asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo. Paramos įstatymo 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas būsto ploto normatyvas bei žemės ploto vienam gyvenančiam asmeniui normatyvas, atsižvelgiant į žemės paskirtį. Turto vertės normatyvo nustatymo tvarka reglamentuota Paramos įstatymo 16 straipsnyje.

Ž. R. 2014 m. vasario 28 d. pateikė prašymą-paraišką Nr. 18855, prašydamas skirti jam piniginę socialinę paramą. Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014 m. vasario 28 d. išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nurodė, kad pareiškėjo Ž. R. bendras turto vertės normatyvas gali būti 246670,00 Lt. Išanalizavus pareiškėjo pateiktus dokumentus

ir duomenis iš VĮ Registrų centro. VŠĮ „Emprekis“, VĮ „Regitra“ nustatyta, jog turto vertė yra 247981,94 Lt, t. y. pareiškėjo turimo turto vertė 1311,94 Lt viršija nustatytą turto normatyvą. Vertinant pareiškėjui priklausančią kilnojamąjį turtą buvo vadovaujamosi oficialiais internete paskelbtais VŠĮ „Emprekis“ ir VĮ Regitra duomenimis. Automobilių pirkimo – pardavimo sutartyse nurodyta kaina realios automobilių vertės nenurodo. Įrodymų paneigiančių VŠĮ „Emprekis“ pateiktus duomenis apie automobilio vertę pareiškėjas į bylą nepateikė. Piniginės socialinės paramos skyriaus komisija, 2014 m. balandžio 15 d. posėdžio metu apsvairstė pareiškėjo Ž. R. prašymą skirti socialinę pašalpą laikotarpiu nuo 2014 m. vasario mėnesio iki 2014 m. balandžio mėnesio ir kompensaciją būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) laikotarpiu nuo 2013 m. gruodžio mėnesio iki 2014 m. balandžio mėnesio ir priėmė sprendimą siūlyti neskirti socialinės pašalpos ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos prašyme nurodytais laikotarpiais, kadangi pareiškėjo Ž. R. turimo turto vertė viršija nustatytą turto vertės normatyvą 1311,94 Lt. Atsižvelgiant į aukščiau nurodytą, Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. balandžio 23 d. įsakymo Nr. A1-489 4.5 punktu buvo nuspręsta neskirti Ž. R. socialinės pašalpos 2014 m. vasario - balandžio mėnesiais, ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio - 2014 m. balandžio mėnesiais. Atsakovo nuomone, turto vertės normatyvas buvo apskaičiuotas nepažeidžiant teisės aktuose numatytos jo apskaičiavimo tvarkos, duomenys, kurie buvo gauti iš oficialių įstaigų duomenų bazių yra teisingi bei nenuginčyti.

Skundas tenkintinas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (Toliau – Paramos įstatymas).

Paramos įstatymo 5 straipsnyje numatyta, kad piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos.

Asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo; 2) pajamos yra mažesnės už valstybės remiamas pajamas vienam gyvenančiam asmeniui; 3) vienas gyvenantis asmuo atitinka bent vieną iš Paramos įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų (Paramos įstatymo 6 str.).

Pagal Paramos įstatymo 7 straipsnį, asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijos metu atitinka visus šiuos reikalavimus: 1) asmens nuosavybės teise turimo turto vertė neviršija turto vertės normatyvo; 2) asmuo atitinka bent vieną iš Paramos įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų; 3) išsiskolinę už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį gražinant ne daugiau kaip 20 procentų asmens pajamų arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.

Vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 1 ir 2 d. kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos, pareiškėjas užpildo Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą prašymą – paraišką, nurodo duomenis apie save ir bendrai gyvenančius asmenis, veiklos pobūdį, turimą turtą, gaunamas pajamas, taip pat kitą piniginei socialinei paramai gauti būtiną informaciją. Prašyme – paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą pareiškėjas patvirtina savo parašu.

Bylos duomenimis nustatyta, kad, pareiškėjas Ž. R. 2014 m. vasario 28 d. pateikė prašymą – paraišką Nr. 1200 18855 piniginei socialinei paramai gauti (b.l. 62-66). Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyrius 2014 m. vasario 28 d. išvadoje dėl teisės į piniginę socialinę paramą nurodė, kad pareiškėjo Ž. R. bendra turimo turto vertė 1311,94 Lt viršija jam nustatytą turto normatyvą (b.l. 74). Piniginės socialinės paramos skyriaus komisija, sudaryta Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2012 m. kovo 14 d. įsakymu Nr. A-942, 2014 m. balandžio 15 d. posėdžio metu priėmė sprendimą siūlyti neskirti socialinės pašalpos ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos prašyme nurodytais laikotarpiais, kadangi pareiškėjo Ž. R. turimo turto vertė viršija nustatytą turto vertės normatyvą 1311,94 Lt. (b.l. 49-50). Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorius 2014 m. balandžio 23 d. įsakymo Nr. A1-489 4.5 punktu nusprendė neskirti Ž. R. socialinės pašalpos 2014 m. vasario - balandžio mėnesiais, ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio - 2014 m. balandžio mėnesiais (b.l. 45-47,

51).

Akivaizdu, kad atsakovas, priimdamas skundžiamą aktą (4.5 p.) atsisakė skirti pareiškėjui socialinę pašalpą ir būsto šildymui kitokiu kuru (malkomis) kompensaciją prašyme nurodytais laikotarpiais, pareiškėjui neatitikus Paramos įstatymo 6 ir 7 str. reikalavimo - pareiškėjo nuosavybės teise turimo turto vertei viršijant jam nustatytą turto vertės normatyvą.

Pareiškėjas nesutinka su šia įsakymo dalimi, tvirtindamas, kad šis įsakymas priimtas vadovaujantis Socialinės paramos skyriaus išvada, kurioje jam priklausančio nekilnojamojo turto bei transporto priemonių vertės neatitinka realių jų verčių, be to, jam nuosavybės teise priklausančiam sklypui buvo pritaikytas netinkamas normatyvas.

Nagrinėjamu atveju būtina nustatyti, ar Socialinės paramos skyrius tinkamai, teisės aktų nustatytą tvarka apskaičiavo Ž. R. nuosavybės teise turimo turto normatyvą bei turto vertę.

Paramos įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad būsto ploto normatyvas yra 60 kv.m naudingo būsto ploto vienam gyvenančiam asmeniui. Žemės ploto normatyvas vienam gyvenančiam asmeniui, atsižvelgiant į žemės rūšį, yra: 1) kitos paskirties žemės - 6 arai mieste, 25 arai miesteliuose ir kaime; 2) žemės ūkio paskirties žemės (mėgėjų sodo žemės sklypai ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypai) - 6 arai; 3) žemės ūkio paskirties, įskaitant miško medynus (išskyrus mėgėjų sodo žemės sklypus ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypus), konservacinės, įskaitant miško medynus ir miškų ūkio paskirties, įskaitant miško medynus, žemės - 6 arai mieste, 25 arai miesteliuose, 3 hektarai kaime (Paramos įstatymo 15 str. 2 d.).

Paramos įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad nekilnojamojo turto vertės normatyvas nustatomas atitinkamo tipo nekilnojamojo turto ploto normatyvą dauginant iš prašymą-paraišką pateikusių asmenų deklaruotos gyvenamosios vietos nekilnojamojo to tipo turto ploto vieneto normatyvinės vertės. To paties straipsnio 2 dalyje yra numatyta, kad kiekvieno tipo nekilnojamojo turto ploto vieneto normatyvinę vertę nustato ir valstybės įmonės Registrų centro interneto svetainėje skelbia valstybės įmonė Registrų centras pagal kiekvienų metų sausio 1 dieną vidutinės nekilnojamojo turto rinkos vertes Lietuvos miestuose ir savivaldybių centruose bei kitose savivaldybių teritorijose.

Nekilnojamojo turto vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant abiejų tipų (būsto ir žemės ploto) nekilnojamojo turto normatyvines vertes (Paramos įstatymo 16 str. 3 d.). Kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant 20 valstybės remiamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, asmeniui (Paramos įstatymo 16 str. 4 d.). Piniginių lėšų normatyvas apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, asmeniui (Paramos įstatymo 16 str. 5 d.).

Paramos įstatymo 16 straipsnio 6 dalyje yra numatyta, kad turto vertės normatyvas asmeniui apskaičiuojamas sudedant nekilnojamojo turto vertės normatyvą, kilnojamojo turto, vertybinių popierių ir pajų vertės normatyvą ir piniginių lėšų normatyvą.

Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje, pareiškėjui Ž. R. buvo nustatytas 246670,00 Lt bendras turto vertės normatyvas, pareiškėjo deklaruotas nekilnojamas turtas įvertintas 244625,40 Lt, kilnojamas turtas – 3356,54 Lt, viso - 247981,94 Lt (b.l. 74).

Atliktus pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio turto vertės skaičiavimus atsakovas grindžia VĮ Registrų centro duomenimis (b.l. 67-71), išrašu iš VĮ "Regitra" duomenų bazės (b.l. 72), Automobilių vidutinės rinkos kainos (VŠĮ „Emprekis“) duomenų bazės išrašu (b.l. 73).

Pareiškėjas nesutinka su jo kilnojamojo turto vertinimu, nurodydamas, kad jam nuosavybės teise priklausančio automobilio vertė yra mažesnė. Šį tvirtinimą pareiškėjas grindžia Kauno nepriklausomų autoekspertų biuro 2014 m. lapkričio 19 d. Kelių transporto priemonės vertinimo ataskaita Nr.L141L005 (Toliau – Vertinimo ataskaita).

Socialinės pašalpos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo (toliau - Pašalpos aprašas), patvirtinto Kauno miesto savivaldybės tarybos 2013 m. gruodžio 23 d. sprendimu Nr. T-707, 10 punkte numatyta, kad turto vertę nustato Socialinės paramos skyrius, vadovaudamasis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Pagal nepasiturinčių gyventojų, kurie kreipėsi dėl piniginių socialinės paramos, turto vertės nustatymo metodikos (Toliau - Metodika), patvirtintos Socialinės apsaugos ir darbo ministro ir

Finansų ministro 2009 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. A1-369/1K-174, 8.1. punkto nuostatas, transporto priemonių ir žemės ūkio technikos vertė yra nustatoma pagal Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (SPIS) nurodytas vidutinės rinkos kainas.

Į bylą pateikti įrodymai patvirtina, kad Kauno miesto savivaldybės Socialinės paramos skyrius, apskaičiuodamas pareiškėjui priklausiusio automobilio vertę, vadovavosi VI „Regitra“ duomenis, patvirtinančiais, kad pareiškėjas 2014 m. vasario 28 d. nuosavybės teise turėjo transporto priemonę PONTIAC (b.l. 72) bei VšĮ „Emprekis“ duomenimis, pagal kuriuos automobilio PONTIAC (1995 m.) vidutinė rinkos kaina – 3356,54 Lt (b.l. 73).

Nors pagal aukščiau nurodytus teisės aktų nuostatas, individualus kiekvienos transporto vertinimas nėra reglamentuotas, savivaldybės Socialinės paramos skyrius, minėtų teisės aktų įpareigotas vertinti transporto priemonės pagal vidutinės rinkos kainas, nurodytas šio skyriaus turimoje duomenų bazėje, ką, teismo nuomone, atsakovo Socialinės paramos skyrius šiuo konkrečiu atveju ir padarė, tačiau į bylą pareiškėjas pateikė teismui jam priklausančios transporto priemonės PONTIAC V.Nr. (duomenys neskelbtini) Vertinimo ataskaitą, kurios duomenimis, šio automobilio likutinė vertė yra 800 Lt. (b.l. 131-152).

Byloje esantys dokumentai patvirtina, jog Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras turi teisę verstis turto ir verslo vertinimo veikla (b.l. 151), transporto priemonės PONTIAC V.Nr. (duomenys neskelbtini) vertinimą atlikęs turto vertintojas A. S. yra įrašytas į Turto vertintojų sąrašą (www.atvi.lt), todėl pagrindo abejoti Vertinimo ataskaitos duomenimis, nėra.

Esant skirtingiems ginčo automobilio vertinimams, teismo nuomone, nagrinėjamoje byloje būtina pasisakyti, kokia yra Paramos įstatymo paskirtis, principai bei paliesti teisingumo ir teisėtumo aspektus.

Paramos įstatymo paskirtis – nustatyti piniginių socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginių socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugę asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas.

Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinti piniginių socialinės paramos teikimo principai: bendradarbiavimo ir dalyvavimo, prieinamumo, socialinio teisingumo ir veiksmingumo, visapusiškumo bei lygių galimybių. Šių principų privalu laikytis, priimant sprendimus dėl piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams teikimo.

Vienas iš aukščiau nurodytų piniginių socialinės paramos teikimo principų yra socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, reiškiantis, jog piniginę socialinę paramą teikiama siekiant sudaryti sąlygas gauti paramą tada, kada jos labiausiai reikia, didinti motyvą integruotis į darbo rinką ir išvengti skurdo spąstų bei racionaliai naudojant turimus išteklius.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, formuodamas vienodą teismų praktiką, ne kartą yra pažymėjęs, kad šiuolaikinė teisės samprata remiasi aiškiu teisės ir įstatymo ar kito teisės akto skyrimu, pripažįstant teisę fundamentalesniu dalyku negu įstatymas ar kitas teisės aktas. Jeigu teisė tapatinama su įstatymu, tai teisės praktikos požiūriu pirmenybė būtų teikiama ne teisingumui, o teisėtumui. Formalus įstatymų taikymas nulemtų teisėtą sprendimą, kuris ne visada gali būti teisingas. Teisėjų kolegijos nuomone, turi būti pripažįstamas ne bet koks teisėtumas, o tik teisingumo teisėtumas. Tokiu atveju, kai pagal faktines bylos aplinkybes, visuotinai pripažintus teisės principus, akivaizdu, jog sprendimas konkretaus socialinio konflikto atžvilgiu bus formalus, bet neteisingas, būtina pirmumą teikti bendrajai teisės sampratai. Juk ne viskas gali būti reglamentuota įstatymų ir tilpti į tam tikras teisės normas (Žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. liepos 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁷–773-07; 2011 m. balandžio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴³ – 46/2011, publikuota „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 21, 2012-05-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1542/12, 2014 m. kovo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵² -422/2014).

Pažymėtina, kad teismai neabejotinai turi ir iš Konstitucijos kylančius įgaliojimus taikyti inter alia bendruosius teisės principus. Jeigu tokie teismų įgaliojimai būtų neigiami, nepripažįstami, tuomet tektų konstatuoti, kad teismai, sprenddami bylas, taiko ne teisę, o tik įstatymą (apibendrinta šios sąvokos prasme), kad jie nevykdo teisingumą pagal teisę, o tik formaliai taiko teisės aktų straipsnius (jų dalis), kas nesiderina su teismų socialine ir konstitucine paskirtimi. Be to, tai reikštų, kad teisė yra

traktuojama vien kaip jos tekstinė forma, sutapatinama su ja (Konstitucinio Teismo 2006 m. rugpjūčio 8 d. sprendimas). Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2003 m. kovo 4 d. nutarime yra pažymėjęs, kad teisingumas yra vienas pagrindinių teisės, kaip socialinio gyvenimo reguliavimo priemonės tikslų; jis yra viena svarbiausių moralinių vertybių ir teisinės valstybės pagrindas.

Apibendrinant išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad būtent teismas vykdo teisingumą ir jis turi diskreciją elgtis kitaip, nei tiesiogiai numatyta teisės aktuose ar panaikinti formaliai teisėtą individualų administracinį aktą, jei to reikalauja bendrieji teisės principai, tarp jų ir teisingumo bei proporcingumo principai.

Iš administracinėje byloje pateiktų įrodymų matyti, kad atsakovas Socialinės paramos skyrius teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiavo pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio automobilio vidutinę rinkos vertę, tačiau, pareiškėjas pateikė teismui įrodymus, patvirtinančius faktinę jo automobilio vertę, kuri 2556,54 Lt mažesnė nei Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje nustatyta automobilio vertė. Įvertinus tai, kad šią sumą (skirtumą tarp atsakovo įvertinimo bei Vertinimo ataskaitoje nurodytos sumos) atėmus iš Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2014 m. vasario 28 d. išvadoje apskaičiuoto pareiškėjo deklaruoto turto vertės (247981,94-2556,54), pareiškėjo deklaruoto turto vertė būtų 245425,4 Lt ir neviršytų jo deklaruoto turto normatyvo (246670,00 Lt), byloje ginčo dėl pareiškėjo neatitikimo kitiems Paramos įstatymo 6 ir 7 straipsniuose nustatytų reikalavimams nebuvo keliami, todėl darytina išvada, jog esant byloje nustatytoms aplinkybėms, atsakovo skundžiamo įsakymo 4.5 punktas, kuriuo atsisakyta suteikti pareiškėjui socialinę paramą bei skirti būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensaciją, kaip to ir reikalauja teisės aktai, yra socialiai neteisingas, nes, palikus jį galioti būtų pažeistas Paramos įstatymo 3 str. 3 punkte įtvirtintas socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, garantuojantis teisę asmenims gauti piniginę socialinę paramą tuomet, kai jos labiausiai reikia, o tuo pačiu pažeisti ir visuotinai pripažintini teisingumo ir protingumo teisės principai.

Nustatytos faktinės aplinkybės yra pakankamas pagrindas panaikinti atsakovo skundžiamą aktą dalyje dėl pareiškėjo teisių pažeidimo. Kiti proceso dalyvių argumentai detalčiau nedėstyti ir neanalizuotini, nes kaip ne kartą pažymėjo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, įstatymo reikalavimas motyvuoti teismo sprendimą nereiškia įpareigojimo teismui atsakyti į kiekvieną proceso dalyvio argumentą (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P⁴⁴⁴-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525 -194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.).

Įvertinusi aukščiau išdėstytų aplinkybių bei jas pagrindžiančių įrodymų visetą, Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. balandžio 23 d. įsakymo Nr. A1-489 4.5. punktas naikintinas, atsakovas įpareigotinas priimti sprendimą dėl socialinės pašalpos 2014 m. vasario – balandžio mėn. ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio – 2014 m. balandžio mėn. skyrimo pareiškėjui (ABTĮ 88 str. 1 d. 2 p., 89 str. 2 d.).

ABTĮ 45¹ str. 1 d. numato, jeigu proceso šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, buvo paskirta valstybės garantuojama teisinė pagalba, teismas savo iniciatyva, gavęs iš valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą organizuojančios institucijos duomenis apie apskaičiuotas teisinės pagalbos išlaidas, išsprendžia valstybės garantuojamos teisinės pagalbos išlaidų atlyginimo valstybei klausimą, mutatis mutandis taikydamas šio įstatymo 44 ir 45 straipsnių nuostatas, reglamentuojančias išlaidų atlyginimą.

Pagal ABTĮ 44 str. 6 d., proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę reikalauti atlyginti jai ir atstovavimo išlaidas. ABTĮ 44 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad, kai sprendimas priimtas pareiškėjo naudai, šis turi teisę reikalauti atlyginti: sumokėtą žyminį mokestį; kitas išlaidas dėl skundo (prašymo) surašymo ir padavimo; išlaidas, susijusias su bylos nagrinėjimu; transporto išlaidas; gyvenamosios patalpos nuomojimo teismo buvimo vietoje už laiką, kol vyko procesas, ir dienpinigių – 10 procentų patvirtinto taikomojo minimalaus gyvenimo lygio už kiekvieną proceso dieną – išlaidas. Pagal ABTĮ 44 straipsnio 6 dalį proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę reikalauti atlyginti jai atstovavimo išlaidas. Atstovavimo išlaidų atlyginimo klausimas sprendžiamas Civilinio proceso kodekso ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Kauno VGTPT 2014 m. gegužės 14 d. sprendimu Nr. TP-2-(2.2)-14-T-1860-2262 Ž. R.

nusprendė teikti 100 proc. antrinę teisinę pagalbą ir paskyrė advokatą G. U. (b.l. 10-11), 2014 m. gegužės 23 d. sprendimu Nr. TP-2-(2.)-14-P-1860-2512 šį advokatą pakeitė advokate E. G. (b.l. 13). Kauno VGTP 2014 m. lapkričio 5 d. pažymoje Nr. TP-7-(2.10)-3998 „Dėl antrinės teisinės pagalbos išlaidų“ nurodyta, kad valstybės patirtas išlaidas už antrinės teisinės pagalbos teikimą iki 2014 m. lapkričio 6 d. sudaro: advokato užmokestis - 400 Lt, ir kitos su antrinės teisinės pagalbos teikimu susijusios išlaidos – 3,35 Lt (b.l. 88).

Valstybės patirtų antrinės teisinės pagalbos išlaidų suma už suteiktą antrinę teisinę pagalbą Ž. R. apskaičiuota vadovaujantis Advokatams už antrinės teisinės pagalbos teikimą ir koordinavimą mokamo užmokesčio dydžių ir mokėjimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 69, 11, 27.1.2.1, 27.1.2.2 ir 30.2. punktais. Atsižvelgiant į pateiktus duomenis ir teisinį reglamentavimą, prašoma priteisti 403,35 Lt valstybės patirtų antrinės teisinės pagalbos išlaidų suma pagrįsta ir priteistina iš atsakovo valstybei.

Pareiškėjas prašo priteisti jam išlaidas už dokumentų kopijų darymą (b.l. 153). Šias išlaidas pareiškėjas grindžia Kauno miesto savivaldybės V. K. viešosios bibliotekos 2014 m. gruodžio 3 d. ir 2014 m. gruodžio 4 d. kvitais bei UAB „Skaitmeninis amžius“ 2014 m. lapkričio 20 d. kvitu (b.l. 154). Pareiškėjo pateikti Kauno miesto savivaldybės V. K. viešosios bibliotekos 2014 m. gruodžio 4 d. kvitas ir UAB „Skaitmeninis amžius“ 2014 m. lapkričio 20 d. kvitas patvirtina, kad už kopijų darymą atitinkamai buvo sumokėta 11,70 Lt ir 0,42 Lt, todėl šios sumos laikytinos pagrįstomis ir priteistinos iš atsakovo. Tačiau pareiškėjo Kauno miesto savivaldybės V. K. viešosios bibliotekos 2014 m. gruodžio 3 d. kvite nurodyta 7,70 Lt suma yra mokėta už internetą, o ne už dokumentų kopijų darymą, todėl ši suma nepagrindžia pareiškėjo turėtų išlaidų už dokumentų kopijų darymą ir yra nepriteistina iš atsakovo.

Teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 85-87 straipsniais, 88 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 89 straipsnio 2 dalimi, 44- 45¹ straipsniais,

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo Ž. R. skundą tenkinti.

Panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. balandžio 23 d. įsakymo Nr. A1-489 4.5. punktą.

Įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorių priimti sprendimą dėl socialinės pašalpos 2014 m. vasario – balandžio mėn. ir būsto šildymo kitokiu kuru (malkomis) kompensacijos 2013 m. gruodžio – 2014 m. balandžio mėn. skyrimo Ž. R. .

Priteisti iš Kauno miesto savivaldybės administracijos į valstybės biudžetą 403,35 Lt (116 €) išlaidų, įpareigojant įmoka sumokėti į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos surenkamąją sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) , AB bankas „Swedbank“, įmokos kodas 5630, mokėjimo paskirtis – įmoka už suteiktą antrinę teisinę pagalbą.

Priteisti pareiškėjui Ž. R. iš Kauno miesto savivaldybės administracijos 12,12 Lt (3 €) bylinėjimosi išlaidų.

Sprendimas per 14 dienų nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, apeliacinį skundą paduodant šiam teismui arba per Kauno apygardos administracinį teismą.

Teisėjai

Audrius Grauželis

Jolanta Medvedevienė

Algis Markevičius